

2011. évi LXXXIV. törvény

a Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Budapesten, 2011. február 28. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről¹

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló, Budapesten, 2011. február 28. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.
2. § Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.
3. § Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL

A Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság, attól az óhajtól vezérelve, hogy kölcsönös gazdasági kapcsolataikat a pénzügyi akadályok elmozdításával előmozdítsák és együttműködésüket az adózási ügyekben erősítsék, az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk

Személyi hatály

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

(1) Ez az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, annak tartománya vagy ezek politikai alegysége vagy helyi hatósága vet ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

(2) Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem

¹ Kihirdetve: 2011. VII. 4.

vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem- vagy vagyon részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összegei utáni adókat, valamint a vagyonnövekedés adóját.

(3) Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezményt alkalmazni kell:

a) a Németországi Szövetségi Köztársaságban:

- a jövedelemadó (Einkommensteuer),
- a társasági adó (Körperschaftsteuer),
- az ipari adó (Gewerbesteuer),
- a vagyonadó (Vermögensteuer) és
- a telekadó (Grundsteuer)

beleértve az azokra kivetett pótlékokat

(a továbbiakban: „német adó”);

b) a Magyar Köztársaságban:

- a személyi jövedelemadó,
- a társasági adó,
- a telekadó és
- az építményadó

beleértve az azokra kivetett pótlékokat

(a továbbiakban: „magyar adó”).

(4) Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

(1) Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Németország” kifejezés a Németországi Szövetségi Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Németországi Szövetségi Köztársaság területét, valamint a parti tenger melletti tengerfenék területét, annak altalaját és a felette levő vízoszlopot, amennyiben a Németországi Szövetségi Köztársaság a nemzetközi joggal és saját jogával összhangban szuverén jogokat és fennhatóságot gyakorolhat az élő és élettelen természeti erőforrások feltárása, kiaknázása, megőrzése és kezelése érdekében;

b) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;

c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezések Magyarországot vagy Németországot jelentik, a szövegösszefüggésnek megfelelően;

d) a „személy” kifejezés a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést jelenti;

e) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;

f) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;

g) az „üzleti tevékenység” kifejezés magában foglalja a szabad foglalkozás vagy más önálló jellegű tevékenység végzését;

h) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vagy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

i) a „nemzetközi forgalom” kifejezés egy, az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó, belvízi hajó vagy légi jármű igénybevétele végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót, belvízi hajót vagy légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

j) az „állampolgár” kifejezés a következőket jelenti:

aa) Németország tekintetében

a Németországi Szövetségi Köztársaság alaptörvénye értelmében bármely németet és bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot és egyesülést, amely ezt a jogállását Németország hatályos jogszabályaiból nyeri;

bb) Magyarország tekintetében

(i) bármely természetes személyt, aki a Magyar Köztársaság állampolgára;

(ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását Magyarország hatályos jogszabályaiból nyeri;

k) az „illetékes hatóság” kifejezés jelenti

aa) Németország esetében a Szövetségi Pénzügyminisztériumot vagy azt az ügynökséget, amelyre a hatáskörét delegálta;

bb) Magyarország esetében a nemzetgazdasági minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

(2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek - amennyiben a szövegösszefüggés mást nem kíván - olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban az adott időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

(1) Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján ott adóköteles, beleértve az államot, annak tartományát és ezek bármely politikai alegységét vagy helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magába azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy az ott lévő vagyon alapján adókötelesek.

(2) Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő

belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

(3) Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének a helye van.

5. Cikk

Telephely

(1) Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét;

b) a fióktelepet;

c) az irodát;

d) a gyártelepet;

e) a műhelyt, és

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

(3) Az építési terület vagy az építkezési, szerelési munkálatok telephelyet keletkeztetnek, de csak ha tizenkét hónapnál tovább tartanak.

(4) E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;

b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;

c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)-e) pontokban említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

(5) Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezése alkalmazandó - egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van arra, amellyel ott rendszeresen él, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen

keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

(6) Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(7) Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

(1) Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Az „ingatlan vagyom” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyom fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyom tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernek alkalmazást, az ingatlan vagyom hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyomnak.

(3) Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyom közvetlen használatából, bérbeadásából vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

(4) Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyomból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy

hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

(4) Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

(5) Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

(6) Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

(7) Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Tengeri, belvízi szállítás és légi szállítás

(1) Az a nyereség, amely hajóknak vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye van.

(2) Az a nyereség, amely belvízi szállítással foglalkozó hajók nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye van.

(3) E cikk alkalmazásában a hajók, belvízi hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség magában foglalja az alkalmoszerű,

a) hajóknak, belvízi hajóknak vagy légi járműveknek személyzet nélküli bérléséből és

b) konténerek használatából vagy bérléséből (beleértve a konténerek szállítására használt vontatókat és kiegészítő berendezéseket),

származó nyereséget, ha ezek a tevékenységek a hajóknak, belvízi hajóknak vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséhez tartoznak.

(4) Ha egy tengeri hajózási vállalkozás vagy egy belvízi szállítási vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye egy hajó vagy egy belvízi hajó fedélzetén van, úgy ez abban a Szerződő Államban lévőnek tekintendő, amelyikben a hajó vagy a belvízi hajó hazai kikötője fekszik, vagy ilyen hazai kikötő hiányában abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajó vagy belvízi hajó üzembentartója belföldi illetőségű.

(5) Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

(1) Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

(2) Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá - és adóztat meg ennek megfelelően -, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és annak az államnak a jogszabályai szerint, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha a haszonhúzó egy olyan társaság (a nem adóköteles személyegyesítő társaság kivételével), amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 10 százalékos közvetlen részesedéssel bír;

b) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát minden más esetben.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, bányarészjegyekből, alapítói érdekeltségből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból - kivéve a hitelköveteléseket - származó jövedelmet, valamint más olyan jövedelmet jelent, amelyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedellel azonos adóztatási elbánás alá vetnek, és a befektetési alap jegyére történő nyereségfelosztásból származó

jövedelmet jelent.

(4) Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másikállamban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.

(2) E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak. Mindazonáltal a „kamat” kifejezés nem foglalja magában a 10. cikk szerinti jövedelmet.

(3) Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető személy ebben az államban belföldi illetőségű. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű-e vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült és ezt a kamatot ez a telephely viseli, úgy az ilyen kamat abból az államból származónak tekintendő, amelyben a telephely van.

(5) Ha a kamatot fizető személy és a haszonhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

(1) A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.

(2) E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve a filmalkotást, szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak használatáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak. A „jogdíj” kifejezés ugyancsak magában foglal bármely olyan kifizetést, amelyet egy személy nevének, képmásának vagy bármely más hasonló személyiségi jognak a hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért kapnak és az olyan kifizetést, amelyet előadóművészek vagy sportolók előadásának rádió vagy televízió által történő rögzítéséért ellenszolgáltatásként kapnak.

(3) Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető személy ebben az államban belföldi illetőségű. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű-e vagy sem, az egyik Szerződő Államban telephelye van, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült és ezt a jogdíjat ez a telephely viseli, úgy az ilyen jogdíj abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely van.

(5) Ha a jogdíjat fizető személy és a hasznhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a hasznhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

(1) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Az olyan társaság részvényeinek, jogainak vagy egyéb érdekeltségének elidegenítéséből származó nyereség, amelynek eszközei több mint 50 százalékban az egyik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyomból, illetve az ahhoz fűződő jogokból állnak, vagy az olyan társaság részvényeinek elidegenítéséből származó nyereség, amelynek eszközei több mint 50 százalékban

az egyik államban lévő ilyen ingatlan vagyontól vagy az ahhoz fűződő jogokból állnak, megadóztatható az ingatlan fekvése szerinti államban.

(3) A 2. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyontól része, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.

(4) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, belvízi szállításra használt hajók, vagy az ilyen hajók, légi járművek vagy belvízi hajók üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye van.

(5) Az 1-4. bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

(6) Ha egy természetes személy 5 évig vagy hosszabb időtartamig belföldi illetőségű volt az egyik Szerződő Államban és a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűvé vált, az 5. bekezdés nem akadályozza meg az elsőként említett államot abban, hogy a hazai joga szerint megadóztassa az elsőként említett államban belföldi illetőségű társaságban lévő részesedés tőkeértéknövekedését ennek a természetes személynek az elsőként említett államban lévő illetősége időtartamára. Ebben az esetben azt a tőkeértéknövekedést, amelyet az elsőként említett államban megadóztattak, a másik állam nem foglalhatja bele az azt követő tőkeértéknövekedés meghatározásába.

14. Cikk

Munkaviszonyból származó jövedelem

(1) A 15., 17., 18. és 20. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:

a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és

c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye viseli.

(3) A 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a hivatásos munkaerőkölcsönzés keretében történő alkalmazásért kapott díjazásra.

(4) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy belvízi szállításra használt hajó fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben a hajót, légi járművet vagy belvízi hajót üzemeltető vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye van.

15. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

16. Cikk

Művészek és sportolók

(1) Tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

(3) Az 1. és 2. bekezdés nem alkalmazandó a művésznek vagy sportolónak az egyik Szerződő Államban kifejtett tevékenységéből származó jövedelmére, amennyiben az ebbe az államba tett látogatást teljesen vagy nagyrésztben a másik állam, annak tartománya, ezek politikai alegysége vagy helyi hatósága vagy olyan szervezet finanszíroz, amely ebben a másik államban jótékonyági szervezetként van elismerve. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a természetes személy belföldi illetőségű.

17. Cikk

Nyugdíjak, járadékok és hasonló kifizetések

(1) A 18. cikk 2. bekezdése rendelkezéseinek fenntartásával, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a másik Szerződő Államból fizetett nyugdíj és hasonló kifizetés vagy járadék csak az elsőként említett államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, azok a nyugdíjak és egyéb kifizetések, amelyeket az egyik Szerződő Állam kötelező társadalombiztosításról szóló törvénye alapján teljesítettek, csak ebben az államban adóztathatók, kivéve, ha a kedvezményezett a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt az ezen Egyezmény ratifikációs okmányai kicserélésének napján vagy azt megelőzően.

(3) Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai alegysége által egy, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek politikai üldöztetés vagy háborúban elszenvedett sérülés vagy kár (beleértve a helyreállítási kifizetéseket)

vagy katonai vagy alternatív polgári szolgálat vagy bűncselekmény, oltás vagy hasonló esemény miatt kárpótlásként teljesített rendszeres vagy nem rendszeres kifizetések csak az elsőként említett államban adóztathatók.

(4) A „járadék” bizonyos, meghatározott időközönként rendszeresen, élethossziglan vagy meghatározott vagy megállapítható időre, a kifizetések teljesítésének kötelezettsége alapján megfelelő és teljes ellenszolgáltatás megtérítéseként pénzben vagy pénzürtékben teljesítendő kötelezettség alapján fizetendő összegeket jelent.

18. Cikk

Közszolgálat

(1) *a)* A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, kivéve a nyugdíjat, amelyeket az egyik Szerződő Állam, annak tartománya, ezek politikai alegysége vagy helyi hatósága vagy az ennek az államnak a közjoga alapján létrejött valamely más jogi személy fizet egy természetes személynek, az ezen államnak, tartománynak, politikai alegységnek vagy helyi hatóságnak vagy a közjog alapján létrejött valamely más jogi személy teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók,

b) Mindazonáltal az ilyen fizetések, bérek és más díjazások csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

aa) ennek az államnak az állampolgára vagy

bb) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.

(2) A 17. cikk 2. bekezdése rendelkezéseinek fenntartásával

a) A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak tartománya, politikai alegysége vagy helyi hatósága vagy ennek az államnak a közjoga alapján létrejött valamely más jogi személy fizet az általa létesített alapból egy természetes személynek az ezen államnak, tartománynak, politikai alegységnek vagy helyi hatóságnak vagy a közjog alapján létrejött valamely más jogi személynek teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy abban az államban belföldi illetőségű és annak az államnak az állampolgára.

(3) Az egyik Szerződő Állam, annak tartománya, politikai alegysége vagy helyi hatósága vagy az ennek az államnak a közjoga alapján létrejött valamely más jogi személy által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra és nyugdíjakra a 14., 15., 16., és 17. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

(4) Az 1. bekezdés rendelkezéseit kell hasonlóképpen alkalmazni az egyik Szerződő Államnak, annak tartományának, politikai alegységének vagy helyi hatóságának fejlesztéstámogatási programja alapján a kizárólag ezen állam, tartomány, politikai alegység vagy helyi hatóság által biztosított alapból a másik Szerződő Államba annak a másik államnak a beleegyezésével kiküldött szakértőnek vagy önkéntesnek fizetett díjazás tekintetében.

(5) Az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseit kell alkalmazni azon fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra és nyugdíjakra is, amelyeket a Goethe Intézet („Goethe Institute”), a Német Akadémiai Csereszolgálat („Deutscher Akademischer Austauschdienst”), továbbá a Collegium Hungaricum, a Magyar Kulturális és Tájékoztatási Központ, és az illetékes hatóságok által kölcsönösen elfogadott más hasonló intézmények számára nyújtott szolgáltatásokért természetes

személyeknek fizetnek. Ha az ilyen díjazást nem adóztatják meg abban az államban, amelyben az intézményt alapították, a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

19. Cikk

Vendégprofesszorok, tanárok és tanulók

(1) Egy természetes személy, aki meglátogatja az egyik Szerződő Államot ennek az államnak vagy ezen állam egyetemének, főiskolájának, iskolájának, múzeumának vagy más kulturális intézetének a meghívására vagy egy hivatalos kulturális csereprogram keretében két évet meg nem haladó időszakra az ilyen intézetnél kizárólag tanítás, előadások tartása, magasabb tanulmányok vagy kutatás folytatása céljából, és aki közvetlenül e látogatás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, vagy jelenleg is az, az elsőként említett államban mentes lesz az adó alól az ilyen tevékenységért kapott díjazás után, feltéve, hogy az ilyen díjat az államon kívül lévő forrásból kapja.

(2) Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló, posztgraduális hallgató vagy üzleti gyakornok kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való látogatás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, vagy jelenleg is az, és aki az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ebben az államban, feltéve, hogy az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

20. Cikk

Egyéb jövedelem

(1) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.

(2) Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

21. Cikk

Vagyon

(1) A 6. cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, megadóztatható ebben a másik államban.

(2) Az ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának részét képezi, megadóztatható ebben a másik

államban.

(3) Az a vagyon, amely nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból és légi járművekből, illetve belvízi szállításra használt hajókból áll, és az ilyen hajók és légi járművek, illetve belvízi hajók üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének a helye van.

(4) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy minden más vagyonrésze csak ebben az államban adóztatható.

22. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése az illetőség államában

(1) A Németországban belföldi illetőségű személy esetében az adót az alábbiak szerint kell megállapítani:

a) Hacsak külföldi adóbeszámítást nem kell engedélyezni a *b)* albekezdés alapján, a német adó adómegállapítási alapjából ki kell venni a Magyarországon keletkezett olyan összes jövedelemtételt, illetve a Magyarországon található összes olyan vagyontételt, amelyeket ezen Egyezmény alapján ténylegesen Magyarországon adóztatnak.

Az osztalékból származó jövedelemtételek esetében az előző rendelkezést csak arra az osztalékra kell alkalmazni, amelyet egy Magyarországon belföldi illetőségű társaság fizet egy Németországban belföldi illetőségű társaságnak (a személyegyesítő társaság kivételével), amennyiben a német társaság a Magyarországon belföldi illetőségű társaság tőkéjének legalább 10 százalékát közvetlenül tulajdonolja, és amelyet nem vontak le akkor, amikor az osztalékot fizető társaság nyereségét megállapították.

Ki kell venni továbbá a vagyonadók adómegállapítási alapjából minden olyan részvénytulajdont, amelynek az osztaléka, ha kifizetésre kerül, a fentiek értelmében kivételre kerülne.

b) A német adójog külföldi adó beszámítására vonatkozó rendelkezéseinek fenntartásával, a német jövedelemadó szempontjából beszámításként kell engedélyezni az alábbi tételek tekintetében fizetendő, Magyarország jogszabályai alapján és a jelen Egyezménynek megfelelően megfizetett magyar adót:

aa) az *a)* albekezdésben nem tárgyalt osztalék;

bb) az olyan jövedelemtételek, amelyek a 13. cikk 2. bekezdése értelmében Magyarországon adóztathatók;

cc) az olyan jövedelemtételek, amelyek a 14. cikk 3. bekezdése értelmében Magyarországon adóztathatók;

dd) az igazgatók tiszteletdíja;

ee) az olyan jövedelemtételek, amelyek a 16. cikk szerint adóztathatók.

c) A 7. és 10. cikkben meghatározott jövedelemtételek, valamint azon eszközök esetében, amelyekből ez a jövedelem képződött, az *a)* albekezdés rendelkezései helyett a *b)* albekezdés rendelkezései alkalmazandóak, ha a Németországban belföldi illetőségű személy nem bizonyítja, hogy a telephely azon üzleti évi bruttó jövedelme, amelyben a nyereség képződött, illetve a Magyarországon belföldi illetőségű társaság azon üzleti évi bruttó jövedelme, amelyre az osztalékot fizették, kizárólag vagy majdnem kizárólag a külföldi adókapcsolatokról szóló német törvény (Aussensteuergesetz) 8. szakasz 1. bekezdés 1-6. pontjai szerinti tevékenységekből származott; ugyanez alkalmazandó a telephely által használt ingatlan vagyonra, valamint a

telephely ezen ingatlan vagyonából származó jövedelemre (6. cikk 4. bekezdés) és az ezen ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereségre (13. cikk 1. bekezdés), valamint a telephely üzleti vagyonának részét képező ingó vagyona is (13. cikk 3. bekezdés).

d) Németország mindazonáltal fenntartja magának a jogot, hogy az adó mértékének megállapításánál figyelembe vegye azokat a jövedelem- és vagyontételeket, amelyek ezen Egyezmény rendelkezései szerint a német adó alól ki vannak véve.

e) Tekintet nélkül az *a)* albekezdés rendelkezéseire, a *b)* albekezdésben megállapított adóbeszámítás engedélyezésével kell elkerülni a kettős adóztatást

aa) ha a Szerződő Államokban a jövedelem-, illetve vagyontételek ezen Egyezmény eltérő rendelkezései alá tartoznak vagy eltérő személyeket illetnek meg (kivéve a 9. cikkben foglaltak alapján), és ez az ütközés a 24. cikk 3. bekezdésében foglalt eljárás segítségével nem rendezhető, és ha ezen - alá tartozásban vagy megilletésben való - eltérés eredményeként a szóban forgó jövedelem vagy vagyon nem kerülne megadóztatásra vagy alacsonyabban lenne adóztatva, mint ezen ütközés nélkül, vagy

bb) ha Németország illetékes hatósága értesíti Magyarországot illetékes hatóságát olyan egyéb jövedelemtételekről, amelyek vonatkozásában a *b)* albekezdés rendelkezéseit kívánja alkalmazni. A kettős adóztatást az értesítés tárgyát képező jövedelem tekintetében ebben az esetben úgy kerülnek el, hogy az értesítés kézhezvételét és a Németország belső joga szerinti összes jogszabályi követelménynek való megfelelést követő naptári év első napjától adóbeszámítást engedélyeznek rá.

(2) A Magyarországon belföldi illetőségű személy esetében az adót az alábbiak szerint kell megállapítani:

a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Németországban, Magyarország a *b)* és *c)* albekezdésekben foglalt rendelkezések fenntartásával kiveszi az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól.

b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 10. cikk rendelkezései szerint megadóztathatók Németországban, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Németországban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Németországból származó ilyen jövedelemtételekre esik.

c) Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem, vagy a tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól Magyarországon, Magyarország mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

d) Az *a)* albekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelemre vagy a tulajdonát képező vagyona, amennyiben Németország ezen Egyezmény rendelkezéseit alkalmazva mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól, vagy az ilyen jövedelemre a 10. cikk 2. bekezdése rendelkezéseit alkalmazza.

23. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között - különös tekintettel a belföldi illetőségre - alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

(2) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hontalan személyek egyik Szerződő Államban sem vethetők olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az adott állam állampolgárai azonos körülmények között - különös tekintettel a belföldi illetőségre - alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(3) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.

(4) Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonható le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 5. bekezdésének vagy a 12. cikk 5. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozásai az ilyen vállalkozás adóköteles vagyonának megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azok az elsőként említett államban belföldi illetőségű személlyel szemben álltak volna fenn.

(5) Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(6) E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

24. Cikk

Kölcsönös egyeztetési eljárás

(1) Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 23. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az

Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

(2) Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezményvel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy saját magukból vagy képviselőikből álló közös bizottságot, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

25. Cikk

Információcsere

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy az egyik Szerződő Állam, annak tartománya, politikai alegysége, vagy helyi hatósága által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezményvel. Az információcserét az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.

(2) A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Ügyészségi nyomozási eljárásban, nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják. Tekintet nélkül az előzőekre, az egyik Szerződő Állam által kapott információt más célokra is fel lehet használni, ha az ilyen információ ilyen más célokra mindkét állam jogszabályai alapján felhasználható, és az információt nyújtó állam illetékes hatósága az ilyen felhasználást engedélyezi.

(3) Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam az információ nyújtása érdekében jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.

(4) Ha az egyik Szerződő Állam a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik

Szerződő Állam saját információszerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információsolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

(5) A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben nem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információsolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzügyintézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltiségre vonatkozik.

26. Cikk

A forrásadóztatásra vonatkozó eljárási szabályok

(1) Ha az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által szerzett osztalékot, kamatot, jogdíjat, illetve egyéb jövedelemtégeket forrásnál levont adóval adóztatják, ezen Egyezmény rendelkezései nem érintik az elsőként említett állam jogát arra, hogy a saját belső joga szerinti mértéket alkalmazza a forrásnál levont adóra. A forrásnál levont adót az adófizető kérelmére vissza kell téríteni, amennyiben és arra a mértékre, amelyre ez az Egyezmény csökkenti, illetve alkalmazását megszünteti.

(2) A visszatérítési kérelmet azon naptári évet követő negyedik év végéig kell benyújtani, amelyikben a forrásnál levont adót az osztalékra, kamatra, jogdíjra, illetve egyéb jövedelemtégekre alkalmazták.

(3) Tekintet nélkül az 1. bekezdésre, az egyes Szerződő Államok eljárásokat dolgoznak ki annak érdekében, hogy az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó, a forrásállamban adó alá nem eső, illetve csak csökkentett adózás alá eső jövedelmek kifizetése adó levonása nélkül, vagy csak a vonatkozó cikkben meghatározott mértékű adó levonásával történhessen.

(4) Az a Szerződő Állam, amelyben a jövedelemtételek keletkeztek, többek között a másik Szerződő Államban lévő belföldi illetőségről szóló igazolást kérhet az illetékes hatóságtól.

(5) Az illetékes hatóságok e cikk rendelkezéseit kölcsönös megállapodással hajthatják végre, és ha szükséges, az ezen Egyezmény alapján előírt adócsökkentések vagy mentesítések végrehajtása érdekében egyéb eljárásokat is megállapíthatnak.

27. Cikk

Az Egyezmény alkalmazása különleges esetekben

Ez az Egyezmény nem értelmezhető úgy, hogy megakadályozza bármely Szerződő Államot abban, hogy a saját belső jogszabályait alkalmazza az adóztatás elkerülésére vagy az adóztatás kijátszásának megakadályozására. Amennyiben az előzőekben foglalt rendelkezés kettős adóztatáshoz vezet, az illetékes hatóságok a 24. cikk 3. bekezdése értelmében egyeztetnek egymással arról, hogy hogyan lehet a kettős adóztatást elkerülni.

28. Cikk

Diplomáciai és konzuli képviseltek tagjai

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseltek tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint, vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

29. Cikk

Jegyzőkönyv

A csatolt Jegyzőkönyv az Egyezmény elválaszthatatlan részét képezi.

30. Cikk

Hatálybalépés

(1) Ezt az egyezményt ratifikálni kell; a ratifikációs okmányokat, amint lehet, Berlinben ki kell cserélni.

(2) Az Egyezmény a ratifikációs okmányok kicserélésének napját követő 30. napon lép hatályba és mindkét Szerződő Államban alkalmazni kell:

a) a forrásnál levont adók esetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét követő naptári év január első napján vagy azt követően kifizetett összegekre;

b) az egyéb adók esetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét követő naptári év január első napján vagy azt követően kezdődő időszakokra kivetett adókra.

(3) Ennek az Egyezménynek a hatálybalépésével a Magyar Népköztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság által 1977. július 18-án aláírt, a jövedelem-, a hozadéki és a vagyoadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló Egyezmény nem alkalmazható, illetőleg megszűnik:

a) a forrásnál levont adók esetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét követő naptári év január első napján vagy azt követően kifizetett összegekre;

b) az egyéb adók esetében az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét követő naptári év január első napján vagy azt követően kezdődő időszakokra kivetett adókra;

c) a 20. cikk 1. bekezdése esetében az adó alóli mentesítés tekintetében azon a napon, amikor az abban említett időszak véget ért.

31. Cikk

Felmondás

Ez az Egyezmény meghatározatlan ideig hatályban marad, de bármelyik Szerződő Állam a hatálybalépést követő öt év eltelte után kezdődő bármelyik naptári év június harmincadikán vagy

azt megelőzően a másik Szerződő Államnak diplomáciai úton a felmondásról írásbeli értesítést adhat és ebben az esetben az Egyezmény alkalmazása megszűnik és ennek megfelelően hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók esetében a felmondásról szóló értesítés adásának naptári évét követő naptári év január első napján vagy azt követően kifizetett összegekre;

b) az egyéb adók esetében a felmondásról szóló értesítés adásának naptári évét követő naptári év január első napján vagy azt követően kezdődő időszakokra kivetett adókra.

A határidő meghatározásánál az ilyen értesítésnek a másik Szerződő Állam által történő kézhezvételének a napja az irányadó.

Készült Budapesten, 2011. február 28. napján két eredeti példányban, magyar, német és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. A magyar és a német szöveg eltérő értelmezése esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

a Magyar Köztársaság
nevében

a Németországi Szövetségi Köztársaság
nevében

(aláírások)

JEGYZŐKÖNYV

a Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Budapesten 2011. február 28-án aláírt Egyezményhez

A Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság, a 2011. február 28-án kelt, a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezményhez kapcsolódóan az alábbi rendelkezésekben állapodtak meg, amelyek az említett Egyezmény szerves részét képezik:

1. Hivatkozással a 3., 4., 8., 13., 14. és 21. cikkekre:

A „tényleges üzletvezetés helye” az a hely, ahol lényegét illetően meghozzák azokat a kulcsfontosságú menedzsmenti és kereskedelmi döntéseket, amelyek a jogalany üzletének vezetéséhez szükségesek. A tényleges üzletvezetés helye szokásszerűen az a hely, ahol a legmagasabb rangú személy vagy személyek csoportja meg hozza döntéseit, és a napi üzletvezetés zajlik, az a hely, ahol a jogalany egésze által végrehajtandó tevékenységeket meghatározzák.

2. A 7. cikk tekintetében:

a) Ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, ennek a telephelynek a nyereségét nem a vállalkozás által ezért kapott teljes összeg alapján kell megállapítani, hanem csak annak az összegnek az alapján, amely telephely ilyen értékesítésekért vagy üzletért kifejtett tényleges tevékenységének tudható be.

b) A 3. bekezdés rendelkezései a belső jog korlátozásaira tekintet nélkül alkalmazandók, feltéve, hogy a levont költségek összhangban vannak a nemzetközi gyakorlattal.

c) Szerződések esetében, különösen az ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések vagy létesítmények, illetve közművek felmérésére, szolgáltatására, felszerelésére vagy megépítésére vonatkozó szerződések esetében, amennyiben a vállalkozásnak a másik Szerződő Államban telephelye van, a telephely nyereségét nem a szerződés teljes összege alapján, hanem

csak a szerződés azon része alapján kell megállapítani, amelyet ténylegesen a telephely útján abban a Szerződő Államban teljesítettek, amelyben az van. Az e telephely útján szolgáltatott javakból származó nyereség, illetve a szerződés azon részével kapcsolatos nyereség, amelyet abban a Szerződő Államban teljesítettek, amelyben a vállalkozás központja van, csak abban az államban adózatható.

d) A műszaki szolgáltatásokért, beleértve a tudományos, geológiai vagy műszaki természetű tanulmányokat vagy felméréseket, vagy a mérnöki szerződésekért, beleértve az azokhoz kapcsolódó tervrajzokat, valamint a tanácsadói vagy felügyeleti szolgáltatásokért ellenértékként kapott kifizetések olyan kifizetéseknek tekintendők, amelyekre az Egyezmény 7. cikkének rendelkezései alkalmazandók.

3. Az 5. és 7. cikkek tekintetében:

Ezen Egyezmény 5. és 7. cikkeinek alkalmazását és magyarázatát és - különösen bármely vita rendezését - az OECD jelenlegi Modellegyezménye 5. és 7. cikkeihez fűzött Kommentár felhasználásával kell elvégezni. Ha az OECD a jövőben a Kommentárt felülvizsgálja, ezen Egyezmény 5. és 7. cikkeit a felülvizsgált Kommentár szellemében kell magyarázni, feltéve, hogy az az Egyezmény szövegével összhangban van.

4. A 10. és 11. cikkek tekintetében:

Tekintet nélkül ezen Egyezmény 10. és 11. cikkének rendelkezéseire, az osztalék és a kamat megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyikben keletkeznek, és annak az államnak a joga szerint,

a) ha olyan jogokból vagy követelésekből származnak, amelyek feljogosítanak a nyereségből való részesedésre, beleértve a csendestárs („stillter Gesellschafter”) részesedéséből származó jövedelmet, vagy olyan kölcsönből származnak, amely kamatlába a hitelfelvevő nyereségéhez kapcsolódik („partiarisches Darlehen”), vagy nyereségből való részesedésre jogosító kötvényekből származnak („Gewinnobligationen”), az ilyen jövedelem adósának az adójoga értelmében és azzal a feltétellel, hogy levonhatók az ilyen jövedelem adása nyereségének megállapításakor, vagy

b) amennyiben a nyereséget felosztó társaság egy ingatlanbefektetési társaság vagy egy hasonló jogalany, amely mentes a társasági adó alól.

5. A 25. cikk tekintetében:

Ha ezen Egyezmény alapján a belső jognak megfelelően személyes adatok cseréjére kerül sor, az egyes Szerződő Államokban hatályos jogszabályoknak alávetve az alábbi kiegészítő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) Az adatfogadó hatóság ezen adatokat csak a megjelölt célra használhatja fel és az adatszolgáltató hatóság által előírt feltételeknek megfelelően.

b) Az adatfogadó hatóság kérésre köteles az adatszolgáltató hatóságot értesíteni az átadott adatok felhasználásáról és azok által elért eredményekről.

c) Személyes adatok csak a felelős hatóságok részére szolgáltatathatók. Egyéb hatóságnak való átengedésük csak az adatszolgáltató hatóság előzetes engedélyével lehetséges.

d) Az adatszolgáltató hatóság biztosítani köteles, hogy az átadandó adatok pontosak, és hogy szükségesek és arányosak azzal a céllal, amelyre átadásra kerülnek. Tiszteletben kell tartani minden, az alkalmazandó belső jog által előírt adatszolgáltatási tilalmat. Ha kiderül, hogy pontatlan, illetve olyan adatok kerültek átadásra, amelyeket nem kellett volna átadni, erről a fogadó hatóságot késedelem nélkül értesíteni kell. A fogadó hatóság köteles az ilyen adatokat késedelem nélkül kijavítani vagy törölni.

e) Kérelemre az érintett személyt informálni kell a vele kapcsolatban átadott adatokról, és a felhasználásról, amelyre az ilyen adatokat át kell adni. Ezt az információt nem kötelező

szolgáltatni, ha összességében kiderül, hogy a visszatartásához fűződő közérdek erősebb, mint az érintett személy abbéli érdeke, hogy azt megkapja. Minden egyéb tekintetben az érintett személynek azt a jogát, hogy a rá vonatkozó létező adatokról tájékoztatást kapjon annak a Szerződő Államnak a belső joga szabályozza, amelynek a fennhatósága alá tartozó területen az információ-szolgáltatásra irányuló kérelem benyújtásra került.

f) Az adatfogadó hatóság saját törvényeinek megfelelően visel felelősséget bármely olyan személy vonatkozásában, aki jogtalanul szenved kárt az ebben az Egyezményben foglalt adatszolgáltatás alapján való adatszolgáltatás eredményeként. A kárt szenvedett személy tekintetében a fogadó hatóság nem hozhatja fel mentességére védekezésként azt, hogy a kárt az adatszolgáltató hatóság okozta.

g) Ahol az adatszolgáltató hatóság belső joga különös rendelkezéseket tartalmaz az átadott személyes adatok törlésére vonatkozóan, ez a hatóság ennek megfelelően tájékoztatja az adatfogadó hatóságot. Ezekre a jogi rendelkezésekre tekintet nélkül, az átadott személyes adatokat törlik, amint többé nem szükségesek arra a célra, amire átadásra kerültek.

h) Az adatszolgáltató és adatfogadó hatóságok kötelesek hivatalos nyilvántartást vezetni a személyes adatok átadásáról és fogadásáról.

i) Az adatszolgáltató és adatfogadó hatóságok kötelesek hatékony intézkedéseket hozni az átadott személyes adatok védelmére az illetéktelen hozzáféréssel, megváltoztatással és nyilvánosságra hozatallal szemben.

6. A 26. cikk tekintetében:

Ha az egyik Szerződő Állam hazai joga a visszatérítési kérelemre hosszabb időt ír elő, mint négy év, megállapítást nyert, hogy a hazai rendelkezés az irányadó.

7. Az Európai Közösség jogi aktusai:

Megállapítást nyert, hogy ez az Egyezmény nem érinti az Európai Közösség jogi aktusait és a Szerződő Államok ezeknek megfelelő rendelkezéseit.

Készült Budapesten, 2011. február 28. napján két eredeti példányban, magyar, német és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. A magyar és a német szöveg eltérő értelmezése esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

a Magyar Köztársaság
nevében

a Németországi Szövetségi Köztársaság
nevében

(aláírások)”

**„AGREEMENT
BETWEEN THE REPUBLIC OF HUNGARY AND THE FEDERAL
REPUBLIC OF GERMANY FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH
RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL**

The Republic of Hungary and the Federal Republic of Germany,
Desiring to promote their mutual economic relations by removing fiscal obstacles and to
strengthen their cooperation in tax matters,
Have agreed as follows:

Article 1

Persons Covered

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes Covered

(1) This Agreement shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State, of a Land or a political subdivision or local authority thereof, irrespective of the manner in which they are levied.

(2) There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

(3) The existing taxes to which this Agreement shall apply are:

a) in the Federal Republic of Germany:

- the income tax (Einkommensteuer),
- the corporation tax (Körperschaftsteuer),
- the trade tax (Gewerbesteuer),
- the capital tax (Vermögensteuer) and
- the land tax (Grundsteuer)

including the supplements levied thereon (hereinafter referred to as „German tax”);

b) in the Republic of Hungary:

- the personal income tax (személyi jövedelemadó),
- the corporate tax (társasági adó),
- the land parcel tax (telekadó) and
- the building tax (építményadó)

including the supplements levied thereon (hereinafter referred to as „Hungarian tax”).

(4) The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3

General Definitions

(1) For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

a) the term „Germany” means the Federal Republic of Germany and, when used in a geographical sense, the territory of the Federal Republic of Germany as well as the area of the sea-bed, its sub-soil and the superjacent water column adjacent to the territorial sea, in so far as

the Federal Republic of Germany may exercise sovereign rights and jurisdiction in conformity with international law and its national legislation for the purpose of exploring, exploiting, conserving and managing the living and non-living natural resources;

b) the term „Hungary” means the Republic of Hungary and, when used in a geographical sense it means the territory of the Republic of Hungary;

c) the terms „a Contracting State” and „the other Contracting State” mean Hungary or Germany, as the context requires,

d) the term „person” means an individual, a company and any other body of persons;

e) the term „company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the term „enterprise” applies to the carrying on of any business;

g) the term „business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character;

h) the terms „enterprise of a Contracting State” and „enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State or an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

i) the term „international traffic” means any transport by a ship, a boat or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship, the boat or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

j) the term „national” means:

aa) in respect of Germany

any German within the meaning of the Basic Law of the Federal Republic of Germany and any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in Germany;

bb) in respect of Hungary

(i) any individual possessing the nationality of the Republic of Hungary;

(ii) any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in Hungary;

k) the term „competent authority” means

aa) in the case of Germany the Federal Ministry of Finance or the agency to which it has delegated its powers;

bb) in the case of Hungary the Minister for National Economy or his authorised representative.

(2) As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

(1) For the purposes of this Agreement, the term „resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, a Land and any political subdivision or local authority thereof. This

term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

(2) Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

(3) Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent Establishment

(1) For the purposes of this Agreement, the term „permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

(2) The term „permanent establishment” includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop, and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

(3) A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

(4) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term „permanent establishment” shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

(5) Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

(6) An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

(7) The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from Immovable Property

(1) Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) The term „immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

(3) The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

(4) The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7

Business Profits

(1) The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent

establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

(2) Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

(3) In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

(4) Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

(5) No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

(6) For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

(7) Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping, Inland Waterways Transport and Air Transport

(1) Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(2) Profits from the operation of boats engaged in inland waterways transport in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(3) For the purposes of this Article profits from the operation of ships, boats or aircraft in international traffic shall include profits from the occasional

a) rental of ships, boats or aircraft on a bare-boat basis and

b) use or rental of containers (including trailers and ancillary equipment used for transporting the containers),

if these activities pertain to the operation of ships, boats or aircraft in international traffic.

(4) If the place of effective management of a shipping enterprise or of an inland waterways transport enterprise is aboard a ship or boat, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship or boat is situated, or, if there is no such

home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship or boat is a resident.

(5) The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

(1) Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

(2) Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.

Article 10

Dividends

(1) Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership that is not liable to tax) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

(3) The term „dividends” as used in this Article means income from shares, „jouissance” shares or „jouissance” rights, mining shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims,

participating in profits or other income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident, and distributions on certificates of an investment fund.

(4) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

(5) Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

(1) Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

(2) The term „interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article. However, the term „interest” does not include income dealt with in Article 10.

(3) The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

(4) Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

(5) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other

provisions of this Agreement.

Article 12

Royalties

(1) Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

(2) The term „royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience. The term „royalties” shall also include payments of any kind for the use or the right to use a person’s name, picture or any other similar personality rights and payments received as consideration for the recording of entertainers’ or sportsmen’s performances by radio or television.

(3) The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

(4) Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

(5) Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

Capital Gains

(1) Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(2) Gains from the alienation of shares, rights or an interest in a company, the assets of which consist more than 50 per cent of, or of rights in, immovable property situated in a Contracting State or of shares in a company the assets of which consist more than 50 per cent of, or of rights

in, such immovable property situated in a State may be taxed in the State in which the immovable property is situated.

(3) Subject to the provisions of paragraph 2, gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

(4) Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, boats engaged in inland waterways transport or movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft or boats, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(5) Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1 to 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

(6) Where an individual was a resident of a Contracting State for a period of 5 years or more and has become a resident of the other Contracting State, paragraph 5 shall not prevent the first-mentioned State from taxing under its domestic law the capital appreciation of shares in a company resident in the first-mentioned State for the period of residency of that individual in the first-mentioned State. In such case, the appreciation of capital taxed in the first-mentioned State shall not be included in the determination of the subsequent appreciation of capital by the other State.

Article 14

Income from Employment

(1) Subject to the provisions of Articles 15, 17, 18 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the tax year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

(3) The provisions of paragraph 2 shall not apply to remuneration for employment within the framework of professional hiring out of labour.

(4) Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft, or aboard a boat engaged in inland waterways transport operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise which operates the ship, aircraft or boat is situated.

Article 15

Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or the supervisory board of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16

Artistes and Sportsmen

(1) Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

(2) Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

(3) Paragraphs 1 and 2 shall not apply to income accruing from the exercise of activities by artistes or sportsmen in a Contracting State where the visit to that State is financed entirely or mainly from public funds of the other State, a Land, a political subdivision or a local authority thereof or by an organisation which in that other State is recognised as a charitable organisation. In such a case the income may be taxed only in the Contracting State of which the individual is a resident.

Article 17

Pensions, Annuities and Similar Payments

(1) Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and similar payments or annuities paid to a resident of a Contracting State from the other Contracting State shall only be taxable in the first-mentioned State.

(2) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other payments made according to the law on mandatory social insurance of a Contracting State shall only be taxable in that State unless the recipient has been a resident in the other Contracting State on or before the day of the exchange of the instruments of ratification of this Agreement.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, recurrent or non-recurrent payments made by one of the Contracting States or a political subdivision thereof to a person resident in the other Contracting State as compensation for political persecution or for an injury or damage sustained as a result of war (including restitution payments) or of military or civil alternative service or of a crime, vaccination or a similar event shall be taxable only in the first-mentioned State.

(4) The term „annuities” means certain amounts payable periodically at stated times, for life or

for a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 18

Government Service

(1) *a)* Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State, a Land, a political subdivision or a local authority thereof or some other legal entity under public law of that State to an individual in respect of services rendered to that State, Land, political subdivision or local authority or some other legal entity under public law shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and if the individual is a resident of that State who

aa) is a national of that State or

bb) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

(2) Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 17

a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a Land, a political subdivision or a local authority thereof or some other legal entity under public law of that State to an individual in respect of services rendered to that State, Land, political subdivision or local authority or some other legal entity under public law shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

(3) The provisions of Articles 14, 15, 16, and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State, a Land, a political subdivision or a local authority thereof or some other legal entity under public law of that State.

(4) The provisions of paragraph 1 shall likewise apply in respect of remuneration paid, under a development assistance programme of a Contracting State, a Land, a political subdivision or a local authority thereof, out of funds exclusively supplied by that State, Land, political subdivision or local authority, to a specialist or volunteer seconded to the other Contracting State with the consent of that other State.

(5) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply in respect of salaries, wages and other similar remuneration and pensions paid to individuals in respect of services rendered to the Goethe Institute, the German Academic Exchange Service („Deutscher Akademischer Austauschdienst”) further the Collegium Hungaricum, the Hungarian Cultural and Information Centre („Magyar Kulturális és Tájékoztatási Központ”) respectively and to other comparable institutions mutually agreed by the competent authorities. If such remuneration is not taxed in the State where the institution was founded, the provisions of Article 14 shall apply.

Article 19

Visiting Professors, Teachers and Students

(1) An individual who visits a Contracting State at the invitation of that State or of a university, college, school, museum or other cultural institution of that State or under an official programme of cultural exchange for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching, giving lectures, advanced studies or carrying out research at such institution and who is, or was immediately before that visit, a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned State on his remuneration for such activity, provided that such remuneration is derived by him from outside that State.

(2) Payments which a student, post graduate student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20

Other Income

(1) Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

(2) The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

Article 21

Capital

(1) Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

(2) Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State may be taxed in that other State.

(3) Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic, and by boats engaged in inland waterways transport, and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft and boats, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

(4) All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 22

Elimination of Double Taxation in the State of Residence

(1) Tax shall be determined in the case of a resident of Germany as follows:

a) Unless foreign tax credit is to be allowed under sub-paragraph *b)*, there shall be exempted from the assessment basis of the German tax any item of income arising in Hungary and any item of capital situated within Hungary which, according to this Agreement, is effectively taxed in Hungary.

In the case of items of income from dividends the preceding provision shall apply only to such dividends as are paid to a company (not including partnerships) being a resident of Germany by a company being a resident of Hungary at least 10 per cent of the capital of which is owned directly by the German company and which were not deducted when determining the profits of the company distributing these dividends.

There shall be exempted from the assessment basis of the taxes on capital any shareholding the dividends of which if paid, would be exempted, according to the foregoing sentences.

b) Subject to the provisions of German tax law regarding credit for foreign tax, there shall be allowed as a credit against German tax on income payable in respect of the following items of income the Hungarian tax paid under the laws of Hungary and in accordance with this Agreement:

aa) dividends not dealt with in sub-paragraph *a)*;

bb) items of income that may be taxed in Hungary according to paragraph 2 of Article 13;

cc) items of income that may be taxed in Hungary according to paragraph 3 of Article 14;

dd) directors' fees;

ee) items of income that may be taxed according to Article 16.

c) The provisions of sub-paragraph *b)* shall apply instead of the provisions of sub-paragraph *a)* to items of income as defined in Articles 7 and 10 and to the assets from which such income is derived if the resident of Germany does not prove that the gross income of the permanent establishment in the business year in which the profit has been realised or of the company resident in Hungary in the business year for which the dividends were paid was derived exclusively or almost exclusively from activities within the meaning of nos. 1 to 6 of paragraph 1 of section 8 of the German Law on External

Tax Relations (Aussensteuergesetz); the same shall apply to immovable property used by a permanent establishment and to income from this immovable property of the permanent establishment (paragraph 4 of Article 6) and to profits from the alienation of such immovable property (paragraph 1 of Article 13) and of the movable property forming part of the business property of the permanent establishment (paragraph 3 of Article 13).

d) Germany, however, retains the right to take into account in the determination of its rate of tax the items of income and capital, which are under the provisions of this Agreement exempted from German tax.

e) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph *a)* double taxation shall be avoided by allowing a tax credit as laid down in sub-paragraph *b)*

aa) if in the Contracting States items of income or capital are placed under differing provisions of this Agreement or attributed to different persons (except pursuant to Article 9) and this conflict cannot be settled by a procedure in accordance with paragraph 3 of Article 24 and if as a result of this difference in placement or attribution the relevant income or capital would remain untaxed or be taxed lower than without this conflict or

bb) if the competent authority of Germany notifies the competent authority of Hungary of other items of income to which it intends to apply the provisions of sub-paragraph *b)*. Double Taxation

is then avoided for the notified income by allowing a tax credit from the first day of the calendar year, next following that in which the notification was received and all legal requirements according to the internal law of Germany are fulfilled.

(2) Tax shall be determined in the case of a resident of Hungary as follows:

a) Where a resident of Hungary derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Agreement may be taxed in Germany, Hungary shall, subject to the provisions of subparagraphs *b)* and *c)*, exempt such income or capital from tax.

b) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, may be taxed in Germany, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Germany. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from Germany.

c) Where in accordance with any provision of the Agreement income derived or capital owned by a resident of Hungary is exempt from tax in Hungary, Hungary may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

d) The provisions of subparagraph *a)* shall not apply to income derived or capital owned by a resident of Hungary where Germany applies the provisions of this Convention to exempt such income or capital from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10 to such income.

Article 23

Non-discrimination

(1) Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

(2) Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

(3) The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

(4) Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 5 of Article 11, or paragraph 5 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise

of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

(5) Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

(6) The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24

Mutual Agreement Procedure

(1) Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

(2) The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

(3) The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

(4) The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

Exchange of Information

(1) The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of a Contracting State, of a Land or a political subdivision or local authority thereof, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

(2) Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1 or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public prosecutor's investigation proceedings, public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such else.

(3) In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures for the supply of information at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

(4) If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

(5) In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 26

Procedural Rules for Taxation at Source

(1) If in one of the Contracting States the taxes on dividends, interest, royalties or other items of income derived by a person who is a resident of the other Contracting State are levied by withholding at source, the right of the first-mentioned State to apply the withholding of tax at the rate provided under its domestic law shall not be affected by the provisions of this Agreement. The tax withheld at source shall be refunded on application by the taxpayer if and to the extent that it is reduced by this Agreement or ceases to apply.

(2) Refund applications must be submitted by the end of the fourth year following the calendar year in which the withholding tax was applied to the dividends, interest, royalties or other items of income.

(3) Notwithstanding paragraph 1, each Contracting State shall provide for procedures to the effect that payments of income subject under this Agreement to no tax or only to reduced tax in

the state of source may be made without deduction of tax or with deduction of tax only at the rate provided in the relevant Article.

(4) The Contracting State in which the items of income arise may ask among others for a certificate by the competent authority on the residence in the other Contracting State.

(5) The competent authorities may by mutual agreement implement the provisions of this Article and if necessary establish other procedures for the implementation of tax reductions or exemptions provided for under this Agreement.

Article 27

Application of the Agreement in Special Cases

This Agreement shall not be interpreted to mean that a Contracting State is prevented from applying its domestic legal provisions on the prevention of tax evasion or tax avoidance.

If the foregoing provision results in double taxation, the competent authorities shall consult each other pursuant to Article 24 paragraph 3 on how to avoid double taxation.

Article 28

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

Protocol

The attached Protocol shall be an integral part of this Agreement.

Article 30

Entry into Force

(1) This Agreement shall be ratified; the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible in Berlin.

(2) The Agreement shall enter into force on the 30th day following the day of the exchange of the instruments of ratification and shall have effect in both Contracting States:

a) in the case of taxes withheld at source, in respect of amounts paid on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the Agreement entered into force;

b) in the case of other taxes, in respect of taxes levied for periods beginning on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the Agreement entered into

force.

(3) Upon the entry into force of this Agreement, the Agreement between the Hungarian People's Republic and the Federal Republic of Germany for the Avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income, Profits and Capital, signed on 18th July 1977, shall cease to have effect, and respectively expire:

a) in the case of taxes withheld at source, with respect of amounts paid on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the Agreement entered into force;

b) in the case of other taxes, in respect of taxes levied for periods beginning on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the Agreement entered into force;

c) in the case of paragraph 1 of Article 20, in respect of the exemption of taxes on the day when the period, therein mentioned, has ended.

Article 31

Termination

This Agreement shall continue in effect for an unlimited period but either of the Contracting States may, on or before the thirtieth day of June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give the other Contracting State, through diplomatic channels, written notice of termination and, in such event, this Agreement shall cease to have effect, and respectively expire:

a) in the case of taxes withheld at source, in respect of amounts paid on or after the first day of January of the calendar year next following that in which notice of termination is given;

b) in the case of other taxes, in respect of taxes levied for periods beginning on or after the first day of January of the calendar year next following that in which notice of termination is given.

The date of receipt of such notice by the other Contracting State shall be definitive for the determination of the deadline.

DONE at Budapest on 28 of February 2011 in two originals, each in the Hungarian, German and English languages, all three texts being authentic. In the case of divergent interpretation of the Hungarian and the German texts, the English text shall prevail.

For the Republic of Hungary

(signatures)

For the Federal Republic of Germany

PROTOCOL

to the Agreement between the Republic of Hungary and the Federal Republic of Germany for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and on Capital signed on 28 February 2011

The Republic of Hungary and the Federal Republic of Germany have in addition to the Agreement of 28 February 2011 for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and on Capital agreed on the following provisions, which shall form an integral part of the said Agreement:

1. With reference to Articles 3, 4, 8, 13, 14 and 21:

The „place of effective management” is the place where key management and commercial decisions that are necessary for the conduct of the entity’s business are in substance made. The place of the effective management will ordinarily be the place where the most senior person or group of persons makes its decisions, and the day-to-day management is conducted, the place where the actions to be taken by the entity as a whole are determined.

2. With reference to Article 7:

a) Where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount received therefore by the enterprise but only on the basis of the amount which is attributable to the actual activity of the permanent establishment for such sales or business.

b) The provision of paragraph 3 is applicable irrespective of limitations by the domestic laws, provided that the deducted expenses are in accordance with the international practice.

c) In the case of contracts, in particular for the survey, supply, installation or construction of industrial, commercial or scientific equipment or premises, or of public works, where the enterprise has a permanent establishment in the other Contracting State, the profits of such permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount of the contract, but only on the basis of that part of the contract which is effectively carried out by the permanent establishment in the Contracting State in which it is situated. Profits derived from the supply of goods through that permanent establishment or profits related to the part of the contract which is carried out in the Contracting State in which the head office of the enterprise is situated shall be taxable only in that State.

d) Payments received as a consideration for technical services, including studies or surveys of a scientific, geological or technical nature, or for engineering contracts including blue prints related thereto, or for consultancy or supervisory services shall be deemed to be payments to which the provisions of Article 7 of the Agreement apply.

3. With reference to Articles 5 and 7:

The application and interpretation of Articles 5 and 7 of this Agreement and, in particular the settlement of any disputes insofar, should be done by using the Commentary on Articles 5 and 7 of the current Model Convention of the OECD. If the Commentary is revised in the future by the OECD, Articles 5 and 7 of this Agreement should be interpreted in the spirit of the revised Commentary, provided this is in accordance with the text of the Agreement.

4. With reference to Articles 10 and 11:

Notwithstanding the provisions of Article 10 and 11 of this Agreement, dividends and interest may be taxed in the Contracting States in which they arise, and according to the law of that State,

a) if they are derived from rights or debt claims carrying a right to participate in profits, including income derived by a silent partner („stiller Gesellschafter”) from his participation as such, or from a loan with an interest rate linked to borrower’s profit („partiarisches Darlehen”) or from profit sharing bonds („Gewinnobligationen”) within the meaning of the tax law of and under the condition that they are deductible in the determination of profits of the debtor of such income or

b) if the distributing company is a Real Estate Investment Trust company or a similar entity that is exempt from corporation tax.

5. With reference to Article 25:

If in accordance with domestic law personal data are exchanged under this Agreement, the following additional provisions shall apply subject to the legal provisions in effect for each

Contracting State:

a) The receiving agency may use such data only for the stated purpose and shall be subject to the conditions prescribed by the supplying agency.

b) The receiving agency shall on request inform the supplying agency about the use of the supplied data and the results achieved thereby.

c) Personal data may be supplied only to the responsible agencies. Any subsequent supply to other agencies may be effected only with the prior approval of the supplying agency.

d) The supplying agency shall be obliged to ensure that the data to be supplied are accurate and that they are necessary for and proportionate to the purpose for which they are supplied. Any bans on data supply prescribed under applicable domestic law shall be observed. If it emerges that inaccurate data or data which should not have been supplied have been supplied, the receiving agency shall be informed of this without delay. That agency shall be obliged to correct or erase such data without delay.

e) Upon application the person concerned shall be informed of the supplied data relating to him and of the use to which such data are to be put. There shall be no obligation to furnish this information if on balance it turns out that the public interest in withholding it outweighs the interest of the person concerned in receiving it. In all other respects, the right of the person concerned to be informed of the existing data relating to him shall be governed by the domestic law of the Contracting State in whose sovereign territory the application for the information is made.

f) The receiving agency shall bear liability in accordance with its domestic laws in relation to any person suffering unlawful damage as a result of supply under the exchange of data pursuant to this Agreement. In relation to the damaged person, the receiving agency may not plead to its discharge that the damage had been caused by the supplying agency.

g) Where the domestic law of the supplying agency contains special provisions for the deletion of the personal data supplied, that agency shall inform the receiving agency accordingly. Irrespective of such law, supplied personal data shall be erased once they are no longer required for the purpose for which they were supplied.

h) The supplying and the receiving agencies shall be obliged to keep official records of the supply and receipt of personal data.

i) The supplying and the receiving agencies shall be obliged to take effective measures to protect the personal data supplied against unauthorised access, unauthorised alteration and unauthorised disclosure.

6. With reference to Article 26:

If the domestic law of a Contracting State provides for a period of refund applications longer than four years, it is understood that the domestic provision shall prevail.

7. Legal acts of the European Community:

It is understood that this Agreement shall not affect legal acts of the European Community and corresponding provisions of the Contracting States.

DONE at Budapest on 28 February 2011 in two originals, each in the Hungarian, German and English languages, all three texts being authentic. In the case of divergent interpretation of the Hungarian and the German texts, the English text shall prevail.

For the Republic of Hungary

For the Federal Republic of Germany

(signatures)"

4. § (1) Ez a törvény - a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel - a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 2. és 3. § az Egyezmény 30. Cikk (2) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.²

(3) A Magyar Népköztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között Budapesten 1977. évi július 18-án aláírt, a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonszármazékok területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény kihirdetéséről rendelkező 1979. évi 27. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Tvr.) a Magyar Népköztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonszármazékok területén Budapesten, 1977. évi július 18-án aláírt egyezmény (a továbbiakban: korábbi egyezmény) megszűnésével az Egyezmény 30. Cikk (3) bekezdés *a)-c)* pontjában meghatározott valamennyi feltétel bekövetkeztének napján hatályát veszti.³

(4) Az Egyezmény, valamint a 2. és 3. § hatálybalépésének, továbbá a korábbi egyezmény megszűnésének és a Tvr. hatályvesztésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter - annak ismertté válását követően - a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.⁴

(5) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

² Hatályba lép 2011. XII. 30-án a 37/2011. (XII. 13.) KüM határozat alapján.

³ Lásd: 37/2011. (XII. 13.) KüM határozat.

⁴ Lásd: 37/2011. (XII. 13.) KüM határozat.